

بالاخره ۱۰ فیلم اول جشنواره اعلام شد

دبیرخانه سی و ششمین جشنواره فیلم فجر، اسامی ۱۰ فیلمی را که در آرا مردمی بیشترین رای را به دست آورده اند، اعلام کرد.
این رای گیری توسط خانه سینما صورت پذیرفته و یامداد دوشنبه بدون رتبه بندی اعلام شده است.
بر این اساس فیلم های «دارکوب»، «عرق سرد»، «لاتاری»، «نتنگه ابو قریب»، «چهار راه استانبول»، «خجالت نکش»، «سرو زیر آب»، «مغزهای کوچک زنگ زده»، «به وقت شام» و «میب، یک عاشقانه» به عنوان ۱۰ فیلم بر تر آرای معرفی شدند.
رای گیری آرای مردمی فیم های جشنواره فجر در این دوره به صورت الکترونیکی انجام می شود.
بلیت‌های سینماهای مردمی جشنواره فیلم فجر دارای کدهای خاصی هستند که از طریق الکترونیکی کدها توسط مخاطبان ثبت می‌شود.
سی و ششمین جشنواره فیلم فجر از ۱۲ تا ۲۲ بهم ماه به دبیری ابراهیم داروغه‌زاده برگزار می شود.

گفت و گو با فیلمنامه نویسی که فیلم ساز شد

بهترین راه ورود به عرصه کارگردانی ساختن فیلم کمدی است

روستا را می‌شناختم. ما تنها از آنها الگو گرفتیم و از فضا و شخصیت‌ها استفاده کردیم، اما اینکه از یک شخص خاص استفاده کرده‌باشیم اینگونه نبود.

با توجه به این که فیلم در یک فضای روستایی می‌گذرد از آلمان‌های روستای خاصی استفاده کردید؟

خود فیلم در ناکجاآباد است و قصه را برای آنجا ساختیم، اما لوکیشن اصلی ما اطراف کرج بود که فیلم برداری کردیم. **اولین فیلمتان را در ژانر کمدی تولید کردید. این انتخاب همراه با ریسک نبود؟**

نه، بسیار فکر شده بود، چون فکر می‌کردم برای ورود به عرصه کارگردانی نیاز دارم در ابتدا فیلمنامه‌ای داشته باشم که بتواند اشتباهی تهیه‌کننده را برای ساخت آن تحریک کند و برای ساخت آن پیش‌قدم شود. بهترین راه ورود به این عرصه نیز ساخت فیلم کمدی بود و ریسکی هم همراه نداشت چرا که پیش از این در این زمینه کار کرده بودم و فضا را به خوبی می‌شناختم و اطلاعات کافی در این زمینه داشتم.

انتخاب ژانر کمدی و جذب تهیه کننده به این دلیل نبود که این روزها فیلم‌های کمدی در گیشه با استقبال خوبی مواجه‌هستند؟

به هر حال وقتی فضا و شرایط به گونه‌ای است که از فیلم کمدی استقبال خوبی می‌شود، تهیه‌کننده هم بیشتر تمایل دارد که در این زمینه کار کند. من تنها شرطی که برای ارائه و ساخت فیلمنامه‌ام داشتم این بود که خودم آن را کارگردانی کنم.

انتخاب بازیگران برچه مبنایی شکل گرفت؟ شما از احمدمهرانفر و شبنم مقدمی به عنوان بازیگران اصلی بهره گرفتید

رضا مقصودی را بیشتر در مقام فیلمنامه‌نویس می‌شناخیم تا کارگردان. نویسنده فیلمنامه فیلم‌هایی چون «لیلی یا من است»، «همیشه پای یک زن در میان است»، «مهرمادری»، «شیدا»، «من سالوادور نیستم» و... در سی و ششمین جشنواره فیلم فجر در مقام یک فیلم اولی با فیلم «خجالت نکش» حضور دارد.

«خجالت نکش» درباره یک زن وشوهر پا به سن گذاشته است که تحت تاثیر تبلیغات رسانه‌ای بچه‌دار می‌شوند ولی تلاش می‌کنند تا این موضوع را از اهالی روستای محل زندگی خود پنهان کنند. در این فیلم شبنم مقدمی، احمدمهرانفر، سام درخشانی، شهره لرستانی، لیندا کیانی، الناز حبیبی، سید علی صالحی، فرانک تمنایی، کاوه آهنگر و سمیرا حسینی ایفای نقش می‌کنند. به گزارش هنر آنلاین، این فیلم تاکنون در سینماهای مختلفی به روی پرده رفته است و دیروز دوشنبه ۱۶ بهمن ماه ساعت ۱۷ برای اولین بار در پردیس سینمایی ملت برای اصحاب رسانه به نمایش در می‌آمد.

آقای مقصودی پیش از هر چیز شما اسما را در مقام یک فیلم اولی در جشنواره سی و ششم حضور دارید کمی درباره این حضور برایمان بگویید، ضمن اینکه در تمام این سال‌ها فیلم اولی‌ها همواره برای اولین اثر خود با مشکلات بسیاری مواجه هستند. آیا شما هم با توجه به سابقه کاری که در سینما داشتید با این مشکلات دست و پنجه نرم کردید یا خیر؟

بعد از سال‌ها فیلمنامه‌نویسی همیشه علاقه‌مند به کارگردانی بودم و طبیعی است که این علاقه را داشته باشم و دلم می‌خواست نوشته‌هایم را روی پرده ببینم. گاهی آنچه از من توسط کارگردان دیگری ساخته می‌شد تنها ۲۰ درصد از آن چیزی بود که از ذهنیت من روی پرده رفته بود. از آنجا که نگاه مولف به کارم از این بابت بسیار اذیت می‌شده، بنابراین تلاش کردم فیلمنامه‌ای بنویسم که در درجه نخست تهیه کننده و سرمایه‌گذار را برای حمایت و تولید این اثر راضی کند و موقعیتی ایجاد شود برای ساخت آن. این موقعیت نیز فراهم شد و من توانستم «خجالت نکش» را به سرانجام برسانم. خود ساختن فیلم اول دشواری‌هایی دارد، اما سابقه کاری من باعث شد که این وضعیت کمی تغییر کند، ضمن این که سال‌ها پیش کارگردانی و سریال‌سازی کرده بودم و در عرصه‌های مختلف سینمایی فعالیت داشتم و خیلی ناآشنا نبودم.

ایده شکل گیری «خجالت نکش» از کجا و چگونه بود؟

حدود پنج سال پیش ایده این فیلم توسط همسرم افرا جویاب لو پیشنهاد شد و ایده خوبی هم بود. ابتدا فکر کردیم سریال خوبی می‌توان از آن ساخت بنابراین طرحی نوشتیم و آن را به تلویزیون ارائه کردیم، اما تایید نشد. پس از آن روی نسخه سینمایی آن کار کنیم و بعد از بارها بازنویسی و دقت، فیلمنامه شکل نهایی به خود گرفت و حاصلش شد این فیلمی که روی پرده شاهدهش هستید.

روند نگارش فیلمنامه چه مدت طول کشید؟

نگارش فیلمنامه را در یک زمان واحد انجام ندادم و این زمان متناوب نبود، در خلال آن کارهای دیگری هم انجام دادم، اما به طول کلی پنج سال از زمان ایده تا به سرانجام رسیدن آن طول کشید.

چه میزان از کاراکترهای فیلم ماهه ازایزبونی دارند؟

ما به ازای دقیقی نه اما هم همسرم و هم خود من در فضای روستایی بودیم و از نزدیک آن شرایط را دیدیم و به خوبی آدم‌های

به حریم شخصی «بانو قدس ایران» ورود نکردیم

کارگردان مستند «بانو قدس ایران» با بیان اینکه در این اثر تلاش کرده است حریم شخصی افراد را حفظ کند، تأکید کرد که نوه امام (ره) کمک‌های زیادی در ساخت این مستند کرده است.
به گزارش خبرآنلاین، نشست خبری «بانو قدس ایران» ساخته مصطفی رزاق کریمی که مستندی درباره همسر امام خمینی است، عصر یکشنبه ۱۵ بهمن با حضور عوامل در پردیس سینمایی ملت برگزار شد.

رزاق کریمی درباره محدودیت‌هایی که در هنگام ساخت برای این اثر وجود داشت، توضیح داد: «بن فیلم جغرافیایی جدیدی در مستندسازی است و باید از آن استقبال کرد. به نظر می‌آمد محدودیت‌ها و فشارهایی وجود دارد اما اینطور نبود. در زمان تحقیقات احساس کردیم که تحقیق ما مسیری

که می‌رود باید مستقیم تر باشد و به همین دلیل تحقیقات مجددی را شروع کردیم تا بتوانیم به موضوع نزدیک شویم.»

او افزود: «ما احساس کردیم اسناد و مدارک نیاز داریم تا فیلم شغاری نسازیم، و مخاطب با واقعیت‌ها روبه‌رو شود. ما اسناد و مدارک را تهیه کردیم و احساس کردیم که الا ن می‌دانیم چه فیلمی می‌خواهیم بسازیم. حمایت حاج حسن آقا در عرصه تحقیق و ستاروی بسیار مفید بود.»

رزاق کریمی ادامه داد: «من از عنوان خط قرمز خنده ام می‌گیرد. ما خط قرمزی نداشتیم بلکه حریم را حفظ کردیم و حمایت هم شدیم مخصوصاً از جانب حاج حسن آقا. سعی کردیم نقطه نظرات ایشان را که درست بود در کار رعایت کردیم.» این کارگردان همچنین درباره ناگفته‌هایی که ممکن است وجود داشته باشد گفت: «ناگفته‌هایی که به حریم شخصی مربوط می‌شد را من به خودم اجازه نمی‌دادم بیان کنم. زندگی امام و همسرش هم آنقدر گسترده است که در یک فیلم گنجینه نمی‌شود. اما اینکه به ما بگویند چه کنیم و چه نکنیم نبود.» او درباره استفاده از وابستگی نزدیک امام در ساخت این اثر توضیح داد: «ما از هر یک از دوستانی که تمایل داشتند استفاده و از حضورشان استقبال کردیم. برخی از عزیزان خودشان مایل به حضور جلوی دوربین نبودند.»

که می‌رود باید مستقیم تر باشد و به همین دلیل تحقیقات مجددی را شروع کردیم تا بتوانیم به موضوع نزدیک شویم.»
او افزود: «ما احساس کردیم اسناد و مدارک نیاز داریم تا فیلم شغاری نسازیم، و مخاطب با واقعیت‌ها روبه‌رو شود. ما اسناد و مدارک را تهیه کردیم و احساس کردیم که الا ن می‌دانیم چه فیلمی می‌خواهیم بسازیم. حمایت حاج حسن آقا در عرصه تحقیق و ستاروی بسیار مفید بود.»

رزاق کریمی ادامه داد: «من از عنوان خط قرمز خنده ام می‌گیرد. ما خط قرمزی نداشتیم بلکه حریم را حفظ کردیم و حمایت هم شدیم مخصوصاً از جانب حاج حسن آقا. سعی کردیم نقطه نظرات ایشان را که درست بود در کار رعایت کردیم.» این کارگردان همچنین درباره ناگفته‌هایی که ممکن است وجود داشته باشد گفت: «ناگفته‌هایی که به حریم شخصی مربوط می‌شد را من به خودم اجازه نمی‌دادم بیان کنم. زندگی امام و همسرش هم آنقدر گسترده است که در یک فیلم گنجینه نمی‌شود. اما اینکه به ما بگویند چه کنیم و چه نکنیم نبود.» او درباره استفاده از وابستگی نزدیک امام در ساخت این اثر توضیح داد: «ما از هر یک از دوستانی که تمایل داشتند استفاده و از حضورشان استقبال کردیم. برخی از عزیزان خودشان مایل به حضور جلوی دوربین نبودند.»

تارانتینو محکوم شد

واینستین تهیه کننده فیلم که تهیه کننده فیلم «داستان عامه پسند» در سال ۱۹۹۴ هم بود در لندن برای وی مزاحمت ایجاد کرده است. تورمن گفت از انجام این صحنه راندگی ناراحت بود و خواست بدل‌کار این صحنه را اجرا کند، اما تارانتینو اصرار کرد

فرهنگ و هنر

www.ebtekarnews.com

سه شنبه
۱۷ بهمن ۱۳۹۶
شماره ۲۹۲۲

یادداشت

یادداشتی بر فیلم تنگه ابوقریب
آخرین ساخته بهرام توکلی

روایت حماسه ای که با امضا قطعنامه گم شد

محمدصالحی

بهرام توکلی نام آشنایی برای سینمای ایران است. توکلی تا کنون فیلم‌های، «پابرنه تا بهشت»، «برسه در مه»، «اینجا بدون من»، «آسمان زرد کم عمق»، «بیگانه»، «من دیگو مارادونا هستم»، «زدیکتر» و «هرف سرخ» را در کارنامه دارد.

توکلی، بیش از اینکه در جشنواره مورد توجه قرار بگیرد، در جشن خانه سینما و جشنواره‌های بین المللی مورد توجه بوده است. توکلی برای اولین فیلمش یعنی «پابرنه تا بهشت»، توانست تا از جشنواره بیست و پنجم فیلم فجر جایزه بگیرد. برای بهترین فیلم اول، بهترین تصویربرداری و همچنین بهترین تدوین سیمرخ را به خانه برد. دومین فیلم بهرام توکلی، «هرسه در مه» که در جشنواره بیست و نهم به نمایش درآمد. توانست سیمرخ بهترین فیلم دوم را برای او به بر مرغان بیاورد.

بعد از پرسه در مه، دیگر شاهد حضوری از بهرام توکلی در جشنواره فیلم فجر نیستیم تا اینکه توکلی در جشنواره سی و سوم با فیلم من دیگو مارادونا هستم، در جشنواره حضور پیدا می کند. فیلم مورد توجه داوران قرار می گیرد و در ۱۱ بخش کاندیدا می شود. اما تنها برای توکلی یک دیپلم افتخار برای کارگردانی و دو سیمرخ بهترین بازیگر نقش مکمل مرد و بهترین صابرداری را به همراه دارد.

اما بی شک بهترین فیلم توکلی به لحاظ کسب جوایز داخلی و بین المللی، فیلم تحسین شده اینجا بدون من است. اما باید من دیگو مارادونا هستم را نقطه عطفی در کارنامه توکلی دانست. فیلم پر بازیگر است و صحنه های فیلم بسیار اکتیو و پویاست. بنابراین این قبیل فیلم هانیازمند کارگردانی تیزبین وهوشیار است تا بتواند این قبیل سکانس های پرزایگر، پر دیالوگ و شلوغ را به خوبی کارگردانی کند تا آن تصویری که مطلوبش است را بتواند بگیرد. در «دیگو مارادونا هستم» به کرات شاهد این قبیل سکانس‌ها هستیم و توکلی به خوبی توانسته از پس کارگردانی این سکلس ها بر بیاید. بعد از «من دیگو مارادونا هستم» توکلی دو فیلم، «زدیکتر» و «هرف سرخ» را ساخت. «زدیکتر» شبیه «اینجا بدون من» است.(البته بر بازیگرتر) بیشتر صحنه‌ها داخلی است و دیالوگ محور است.

در این فیلم مانند «اینجا بدون من»، خبری از صحنه‌های شلوغ و اکتیو نیست. «هرف سرخ» هم که هنوز اکران نشده است. بعد از این دو فیلم اسما را بهرام توکلی به سراغ موضوعی رفته که برای اغلب کارگردان های ایرانی وسوسه انگیز است و آن موضوع روایت داستانی در بستر دفاع مقدس است. بی شک با نگاهی به سینمای ایران در بعد از انقلاب شاهد فیلم های خاصی در این زمینه هستیم. بهرام توکلی در جشنواره اسما با تنگه ابوقریب در جشنواره حضور دارد. داستان فیلم در ارتباط با مقاومت نیروهای ایران برای حفظ تنگه ابوقریب است در فاصله ۴ روز به مانده به قبول قطعنامه ۵۹۸ از سوی ایران که منجر به پایان جنگ میان دو کشور ایران و عراق در مرداد ماه سال ۶۷ شد.

بهرام توکلی با توجه به تجربه موفقی که در من «دیگو مارادونا هستم»، برای صحنه های اکتیو و پرزایگر به دست آورد، به سراغ ساخت فیلمی با موضوع دفاع مقدس رفت. «تنگه ابوقریب» بر خلاف «اینجا بدون من» یا «زدیکتر» فیلمی است که شاهد تعداد صحنه های داخلی اش به تعداد انگشت یک دست هم نرسد. در سکانس های خارجی هم به قدری حرکت وجود دارد که تماشاگر احساس می کند خود در وسط میدان جنگ قرار دارد. با اینکه فیلم داستانی است، اما به قدری صحنه‌ها خوب از کار در آمده است که این احساس به تماشاگر منتقل می شود که به جای نمایشی یک فیلم داستانی شاهد تماشای یک فیلم مستند است و گاهی تماشاگر یک قدم جلو می رود و احساس می کند که خود در میدان جنگ حضور دارد و اتفاق های فیلم را بی اواسطه لنز دوربین تماشا می کند. به طور مثال، در دو صحنه در اثر تورخوردن بازیگران خون به لنز دوربین می‌پاشد و همین ترغند حساب شده باعث می‌شود تا تماشاگر بیش از پیش خود را در جریان فیلم‌ها کند و در طول فیلم احساس کند که به راستی در جنگ حضور دارد.

کارگردانی فیلم های جنگی بسیار مشکل است. چون در سه سکانس کارگردان علاوه بر کارگردانی بازیگران اصلی می‌بایست تا حواسش به سببهای لشکران، طراحی صحیح صحنه و بسیار عوامل دیگر باشد. کاری که توکلی به خوبی از عهده آن بر آمده و نشان داده همان طور که می‌تواند از بازیگران در فیلمی آرام با صحنه های داخلی مانند اینجا بدون من خوب بازی بگیرد در فیلم مانند تنگه ابوقریب هم در آن صحنه های اکتیو و پر بازیگر، چطور بازیگران و سایر عوامل فیلم را رهبری کند

البته این کارگردانی به دست نمی‌آمد، مگر اینکه سایر عوامل هم کار خود را به درستی انجام دهند. بی شک در کنار بازیهای خوب در «تنگه ابوقریب»، طراحی صحنه و لباس، جلوه های ویژه، گریم و موسیقی هم قابل توجه است. هر چند جشنواره فیلم فجر در این سی و شش سالی که از عمرش می‌گذرد، نشان داده که جشنواره فلاکتگر کننده‌ها است و در هنگام توزیع جوایز گاهی فیلم هایی سیمرخ‌ها را به خانه برده‌اند که منتقدان و تماشاگران فکر آن را نمی‌کردند اما اگر از این قبیل استثناها فاکتور بگیریم بی تردید آخرین ساخته بهرام توکلی می‌تواند فیلم یکی از فیلم های شاخص جشنواره اسما را باشد. هر چند تا کنون چهره روز از جشنواره گذشته و راه طولانی تا پایان جشنواره وجود دارد و هنوز فیلم های بسیار اکران نشده اند اما با تمام این احوال «تنگه ابوقریب» فیلم خوش ساختی است و تمام فاکتورهای لازم برای ساخت یک فیلم موفق را در لیست خود دارد.

شرکت
فرش آرین
تعدادی فرش ضایعاتی و مقداری نخ ضایعاتی و خارج از
استاندارد به فروش می رسد.
تلفن: ۰۲۱۸۸۷۵۱۵۹۱

در این چند روزی که از جشنواره گذشته است، در اکران‌های مردمی بازخورد‌ها چگونه بود؟

خوب و راضی کننده بود و مردم فیلم را پسندیدند و این یعنی به اهداف اولیه رسیدیم.

با توجه به این که این روزها فیلم‌های کمدی بسیار زیادی در حال اکران هستند که بعضا برخی از آن‌ها کمدی سخیف نامیده می‌شوند، جنس کمدی فیلم شما از چه نوع است؟

تمام تلاشم این بود که کمدی با شخصیت بسازم. اینطور نیست که بیننده زمین را از خنده گاز بگیرد، اما فیلمی است که تلاش کرده حرفی برای گفتن داشته باشد و کمدی سخیف نباشد. تلاش کردم کمدی خوب بسازم و این اتفاق به نظرم افتاده است. به نظرم

سینما نیازمند همه گونه فیلمی است، حتی همان جنس کمدی‌های سخیف تا بتواند نظر همه اقشار را تأمین کند، نگاه فرهنگی صرف داشتن کافی نیست.

برای اولین بار در مقام کارگردان در جشنواره فیلم فجر حضور دارید. ارزیابی شما از جشنواره چگونه است؟

جشنواره فجر فرصت مغتنمی است برای ارزیابی فیلم‌ها و به طور کلی سینمای کشور، شما در این فرصت می‌توانید ارزیابی کنید که در طول یکسال سینما در چه موقعیتی قرار دارد و این اصلی‌ترین خاصیت بزرگ جشنواره است.

شما در یک نشست می‌توانید درباره فیلم‌ها و وضعیت سینما تحلیل کنید و نباید این موقعیت را از دست داد. من هم دوست دارم فیلم در جشنواره توسط سینماورهای حرفه‌ای که بیشتر به سینما توجه دارند، ارزیابی و نقد شود و نظر آن‌ها را بدانم. ما نیازمند این هستیم که نظر مردم را درباره آثار خود بدانیم و راه آینده را با دقت بیشتری انتخاب کنیم.

گردش «آناکارینا» در تماشاخانه‌های تهران

کارگردان «آناکارینا» اعلام کرد که قصد دارد از ابتدای سال ۱۹۷ این اثر نمایشی را در سالن‌های مناطق

مختلف شهر تهران به صحنه ببرد.
به گزارش مهر، آرش عباسی نویسنده و کارگردان نمایش «آناکارینا» که در بخش مسابقه تئاتر ایران (الف) سی و ششمین جشنواره تئاتر فجر در چند بخش کاندیدای دریافت جایزه بود و جایزه بازیگری زن را دریافت کرد درباره برنامه ریزی خود برای اجرای مجدد این اثر نمایشی گفت: «برنامه‌ای که برای اجرای نمایش «آناکارینا» دارم خیلی گسترده است و قصد دارم از ابتدای سال ۹۷ تور تهراندردی نمایش «آناکارینا» را به صورت اجراهای محدود در سالن های مناطق مختلف پایتخت آغاز کنم.»

وی اظهار کرد: «مایش «آناکارینا» دارای دکوری پرتابل است و امکان اجرای آن در سالن های مختلف شهر تهران از جمله فرهنگسراها و هر سالنی که در مناطق دوردست شهر تهران وجود دارد، هست. برنامه ام این است که در سالن های وزارت ارشاد، شهرداری و سالن های خصوصی تئاتر به تعداد محدود ۲ اجرا در هر سالن، نمایش را به صحنه ببریم تا مخاطبان بیشتری در شهر تهران این کار را ببینند.» این نویسنده و کارگردان عرصه تئاتر

افزود: «بن تور تهراندردی نیازمند تبلیغات گسترده است ولی به خاطر جنس اجرا و جذایبیت که موضوع و داستان «آناکارینا» دارد، مخاطبان ارتباط خوبی با آن می‌گیرند.» عباسی تأکید کرد: «دوست ندارم نمایش «آناکارینا» به این زودی بسته و فراموش شود زیرا حضور و موفقیت هایی که این نمایش در جشنواره تئاتر فجر داشت همه ما را به عنوان عوامل تولید و اجرای نمایش، ترغیب کرد که اجراهای «آناکارینا» را ادامه دهیم.» وی درباره احتمال اجرای این اثر نمایشی در شهرهای دیگر ایران نیز یادآور شد: «چند پیشنهاد اجرا از جمله اجرا در شهر تبریز را داریم که گفت وگوهایی انجام داده ایم و به توافق هایی هم رسیده ام اما اجرا در شهرهای دیگر کار ساده‌ای نیست و برنامه ریزی دقیقی می‌خواهد. تا جایی که امکان دارد برای این چند پیشنهادی که داشته ایم اقدام می‌کنیم زیرا فکر می‌کنم مخاطبان شهرهای دیگر هم با این نمایش ارتباط برقرار خواهند کرد.»

است و امکان اجرای آن در سالن های مختلف شهر تهران از جمله فرهنگسراها و هر سالنی که در مناطق دوردست شهر تهران وجود دارد، هست. برنامه ام این است که در سالن های وزارت ارشاد، شهرداری و سالن های خصوصی تئاتر به تعداد محدود ۲ اجرا در هر سالن، نمایش را به صحنه ببریم تا مخاطبان بیشتری در شهر تهران این کار را ببینند.» این نویسنده و کارگردان عرصه تئاتر افزود: «بن تور تهراندردی نیازمند تبلیغات گسترده است ولی به خاطر جنس اجرا و جذایبیت که موضوع و داستان «آناکارینا» دارد، مخاطبان ارتباط خوبی با آن می‌گیرند.» عباسی تأکید کرد: «دوست ندارم نمایش «آناکارینا» به این زودی بسته و فراموش شود زیرا حضور و موفقیت هایی که این نمایش در جشنواره تئاتر فجر داشت همه ما را به عنوان عوامل تولید و اجرای نمایش، ترغیب کرد که اجراهای «آناکارینا» را ادامه دهیم.» وی درباره احتمال اجرای این اثر نمایشی در شهرهای دیگر ایران نیز یادآور شد: «چند پیشنهاد اجرا از جمله اجرا در شهر تبریز را داریم که گفت وگوهایی انجام داده ایم و به توافق هایی هم رسیده ام اما اجرا در شهرهای دیگر کار ساده‌ای نیست و برنامه ریزی دقیقی می‌خواهد. تا جایی که امکان دارد برای این چند پیشنهادی که داشته ایم اقدام می‌کنیم زیرا فکر می‌کنم مخاطبان شهرهای دیگر هم با این نمایش ارتباط برقرار خواهند کرد.»

به این رفتار تارانتینو نوشته است:می‌توانم تصور کنم که تارانتینو چطور دارد توی صورت او‌ما فریاد می‌کشد و او را خفه می‌کند.وی افزود: «چقدر باید شاهد تصویری از زنان در رسانه‌ها باشیم که نشان دهنده خشونت است؟ کی این چیزها در صنعت سرگرمی به مرحله عادی شدن می‌رسد؟»

اپتاو نیز در توییتی تارانتینو را به خاطر نادیده گرفتن ادعاهای داریل هانا بازیگر «بیل را بکش: ۲» مبتنی بر رفتارهای ناخوشایند واینستین محکوم کرد. وی گفت: «آنها هانا را از تور مطبوعاتی کنار گذاشتند. هیچ کس به او کمک نکرد و حالا تارانتینو رفته فیلمی درباره پولانسکی بسازد. چرا باید کسی پیدا شود که از این فیلم حمایت کند؟ همین‌ها دلیل متوقف نشدن واینستین است.» ازبا آرچنتو نیز که یکی از نخستین بازیگرانی بود که علیه واینستین صحبت کرد چنین توییت کرد: «واینستین و تارانتینو، چه زوجی! آنها متجاوزان سریالی و تقریبا قاتل هستند. رفتاری که آنها با او‌ما در این فیلم کردند شوخی نیست. آنها زندگی او را به خطر انداختند، شان او را و سلامتی اش را. بروید به جهنم همه شما آدم های مرص.»

